

Единъ брой 2 гроша.

ТУРЦИЯ

Единъ брой 2 гроша.

ВѢСТНИКЪ ЗА ПОЛИТИКА, НАУКА, КНИЖЕВНОСТЪ, ЗЕМЛЕДѢЛІЕ И ТЪРГОВІЯ.

ТУРЦИЯ издѣва сѣки петъ на голѣмъ листъ, и сѣки почевники на малъкъ. Годишната цѣна за въ Имперіята е 4 бѣли меджиѣта; вънъ отъ Имперіята 5. Спомоществованіята трѣбува да сѣ годишны и прѣдплатени. Писмата за редакцията са надписувать до Н. Геновича, редактора и издателя на вѣстника. Външнѣтъ настоятели отговарять за вѣстника. Подписката на спомоществованіята става направо въ Циградъ-Бейоглу, Асмаѣ-Меджилъ № 23.

ОСВЯЩЕНИЕТО НА ЖЕЛѢЗНИЙ ПЪТЪ НА ЕВРОПЕЙСКА ТУРЦИЯ.

Както са извѣсти, освященіето на желѣзний пѣтъ отъ Цариградъ до Белово станна на 5 того. Желѣзниятъ кола въ които са качихъ садразамина, министритъ и други чиновници и вѣстникари тргнахъ въ вторникъ сутринята на 11 часа отъ цариградската станція, между едно голѣмо множество зрители.

По 5 часа колата пристигнахъ въ Чорла дѣто са принесе едно угощеніе на пѣтницитъ подъ два копринени чаджра. Прѣзъ обѣда една музика свпреше разни свирни и момчета, облѣчени въ бѣли дрѣхы, пѣяхъ пѣсны. До тука ний не земахмы освѣнъ 32 километра на чась по причина на многото криволичанія на пѣтя. Нъ отъ Чорла до Едрене ний земахме 40 километра на чась.

Станциитъ върху сичкий обходъ бѣхъ великолѣпно украсени. Селянѣтъ отъ околноститъ, прѣмѣнени въ празничнитъ си дрѣхы, бѣхъ са стѣкли на тѣзи станци за да поздравятъ садразамина. Ученицитъ пѣяхъ трогателни пѣсны и выкахъ едногласно сички: Да живѣе царя ни.

Ний пристигнахмы на 11 часа вечерята въ Едрене. Безброенъ свѣтъ чакаше на станцията дѣто са намираше и до 4000 души войска подъ орѣжия.

Подиръ една почивка отъ 10 минути, великий визиръ раздаде декорации на главнитъ чиновници на компанията; и като са свърши това раздаваніе, вечерята са сложи.

Баронъ Хиршъ прѣдстави двѣ здравници, една за Султана, друга за садразамина. Въ првата здравница, той каза че желѣзницитъ ще развѣятъ естественнитъ богатства на мѣстото; че тий ще оздравятъ едно честито бѣдѣще намѣстнитъ народо населенія; и че за това добро бѣдѣще ний трѣбува сички да благодаримъ на Султана който снабди страната съ този силенъ элементъ на цивилизация.

Въ втората здравница, той благодари великий визиръ за дѣто почете освященіето на желѣзницата съ присѣствіето си. Като прѣйхте поканваніето, казва баронъ Хиршъ на садразамина, вий заявихте високо симпатіята, която имате къмъ дѣлото на и интереса, който носите къмъ сѣко прѣдприятіе, което може да извършва едно плодovitо вліаніе върху напредѣка на царството.

На тѣзи двѣ здравници Мехмедъ Ружди паша отговори съ друга въ която обяви че най горѣщото желаніе на царя е да види своитъ народы да са развивать и да благоденствувать. Желѣзниятъ пѣтъ, каза садразамина, сѣ най доброто средство за да ни отведѣтъ къмъ тѣзи цѣль. Отваряніето на пѣтя между Цариградъ и Белово е едно отъ най благо-

роднитъ усилія на господаря ни за направата на желѣзны пѣтища въ различнитъ часты на царщината. Тѣзи линіи, които олесняватъ търговскитъ и индустриалны сношенія на Европейска Турция, които свързувать Едрене съ столицата, и на освященіето на които присѣствувамы даватъ ми честитъ случай да сърадвамъ народонаселеніята които сѣ повываны да са ползувать най много отъ тѣхъ.

Слѣдъ кафето Мехмедъ Ружди паша отиде при валията дѣто прѣнощува; колкото за другитъ пѣтници, тий прѣкарахъ нощта въ вагони нарочно прѣобърнати на стаи за спаніе. Прѣзъ угощеніето цѣло Едрене бѣше освѣтленъ и фишцы са хвърляхъ до полунощъ.

На другий день, ний тргнахмы по 5 часа за Пловдивъ. Ний пристигнахмы въ този градъ на 11 часа вечерята, като минахмы прѣзъ великолѣпны равнины забѣлѣжителны по цвѣтѣцето си обработваніе. Землята между Цариградъ и Едрене е белы пакъ тѣй производителна, нъ намѣсто трудолюбивы българѣ тя е населена повече отъ черкезы и грцы. Инженеритъ, които правихъ пѣтя, не са уморавать да хвалятъ този българскы народъ толкъсь трудолюбивъ, толкъсь почтенъ, толкъсь търпеливъ, толкъсь разуменъ, толкъсь добръ; нъ тий не намиргѣт думы за да са оплакватъ отъ другитъ жители на мѣстото и особно отъ черкезитъ.

Въ Пловдивъ ний намѣрихме сѣщото распростираніе на войска и едно безброино множество мѣжѣ, жены и дѣца. Едно добро угощеніе ни чакаше въ магазията за стоки на желѣзницата която бѣше приготвена за обстоятелството. Града бѣше сѣщо тѣй прѣкрасно освѣтленъ и фишцы са хвърляхъ и тука. Ний прѣнощувахмы въ сѣщитъ вагони които бѣхъ докараны тамъ.

Пловдивъ е далечъ единъ километръ отъ станцията. Ако и да нѣма забѣлѣжителны памятници, този градъ дава на положительный человекъ по голѣмъ интересъ отъ Едрене, въ този разумъ че видя въ него повече движеніе и че търговията е много по развѣята.

На 2 1/2 часа желѣзниятъ кола тргнахъ за Белово и пристигнахъ по пладнѣ. Това мѣсто е твърдѣ прѣкрасно и въздуха е чистъ и силенъ. Тука направихме една закуска. Между Белово и Пловдивъ пѣтя е правъ. Садразамина честити баронъ Хиршъ за здравата направа на линіята.

Слѣдъ закуската, садразамина повыва инженеритъ на линіята между Белово и София, която ще са направи отъ правителството. Великий визиръ изрази почудваніето си отъ полекотъ караніе на работитъ. Инженеритъ поискахъ да са умножатъ работницитъ и това умноженіе имъ са обрѣ-

че отъ Мехмедъ Ружди паша. Инженеритъ са надѣватъ да искарѣтъ пѣтя въ 15 мѣсеца вѣтрѣ.

Тука са свършва на дѣло освященіето. Къмъ 6 1/2 часа ний са върнахмы къмъ Пловдивъ. Ний са спирахмы по станцията дѣто са подадѣхъ много прошенія на великий визиръ, който ги прѣи съ благосклонность.

На 12 1/2 часа ний вѣздохме въ адренската станція. Нищо не бѣше измѣнено. Ний намѣрихме тамъ сѣщото множество. Едно хубаво угощеніе ни чакаше. Нъ великий визиръ вечера при валията.

На четвъртый день сутринята по 12 часа ний тргнахмы за Цариградъ. На сичкитъ станци ний срѣщяхмы сѣщото въскъщеніе. На 10 1/2 часа ний пристигнахмы на цариградската станція като земахмы 12 километра на чась. Сичкий желѣзенъ пѣтъ е отъ 562 километра. —(К.)

ПАЛАТА НА ВІЕНСКОТО ИЗЛОЖЕНИЕ.

Человекъ разбира лесно, че еднѣ лѣжъ отъ таква мѣрка не можеше остана изцѣло отворенъ; тѣй са сключи горнята страна съ еднѣ полуоклачѣсть прозорець, шото сѣщій ще бѣде едно чудо отъ кунъ писъ въсь стѣкло; отъ дѣсно и отъ лѣво при този прозорець на двѣ табли има статуйтъ на Австрія и Унгарія, които показватъ дуализма на имперія Австрійско-Унгарска.

Тѣй булата и тѣя врата сѣ готови за изложението, и ще бѣдѣтъ за сѣкога славна споменъ отъ врѣмето, когаго цѣль свѣтъ са набралъ въ ветата столица на Австрія.

Прѣди да кажемъ подробно ради направата на галеріитъ, нека поговоримъ малко за раздаваніето на мѣстата и съ каква мѣрка различнитъ царци сѣ зели дѣла.

За нѣкои царцини, между това и за Франца, покритото мѣсто въ галеріитъ, което имъ дали, не имъ достигнало, и тѣхнитъ комисіоны бѣше принудены да покрыватъ тамъ дворитъ за да станатъ на галерія.

Ний забѣлѣжихме, че изобщо, сподѣленіето на царцинитъ въ Сарая върви споредъ географический редъ, нъ вѣдно е, шото не е могло да са държи стѣгнато този редъ; тѣй Сѣверна Америка по причина на голѣмото мѣсто шото ѝ е потрѣбувало, намѣстѣна е въ южна галерія, и Южна Америка — въ сѣверната галерія; така трѣбуваше да смѣстятъ и Романія между Персія и Руссія.

Было бы пѣтно шото Австрія да задѣржи за своитъ изложници едно мѣсто много по голѣмо наспоредъ онѣвъ за другитъ царцини, на та не е злосторила правдата си за гостеприемваніето, и е останаа благо-

дарна, колкото са може, на сичкитъ законни потребности. Слѣдъ нея, върви Германия, Франция и Англетера; двѣтъ послѣдни сж прѣли едно мѣсто туко-рѣчи изравно въ Сарая.

Като земемъ за основа на смѣтката сиче голѣмата галерія има дължина 950 метра, върху една широчина отъ 25 метра, когато напрѣчнитъ галерія иматъ 15 метра широчина и 75 дължина, намираме 60,000-тъ четвъртитъ метра отъ повърхнината на Сарая тѣй сподѣлены :

Четвъртиты метры.

1. Австрія	14,767 .
2. Германия	6,741 .
3. Франция	6,380 50
4. Англетера	6,369 50
5. Руссія	3,319 .
6. Унгарія	2,972 .
7. Италия	2,972 .
8. Турція	2,938 50
9. Белгія	2,613 35
10. Съедин. Шаты на Америка	1,350 .
11. Кина, Сіамъ, Японъ	1,350 .
12. Швейцарія	1,125 .
13. Южна Америка	1,090 .
14. Египетъ и центр. Африка	1,003 50
15. Оланда	880 75
16. Гръція	867 .
17. Швеція и Норвегія	865 .
18. Романія	657 50
19. Испанія	605 50
20. Португалія	519 .
21. Персія и централна Азія	346 .
22. Тунусъ	259 50
23. Мароко	86 50

Человѣкъ са почудва като че намира въ това изоброжение имена една европейска царщина доста майсторійна, сирѣчь Данемаркія. За то тя не е смѣстена вжтрѣ въ сжщій Сарай, нъ въ неговитъ добавенія близо до оназъ сграда що е направила Швеція, и въ единъ дѣлъ отъ покритый дворъ, що отдѣля Оланда отъ Италия; тя е захваната тамъ едно мѣсто отъ около 1600 четвъртиты метра.

Ако человекъ упрямъ като баталогъ на природитъ, които сж влѣзли за надварване на това изложение, съ направеный баталогъ на 1867 година отъ фреаската комисія, той намира само двѣ разлики докараны отъ политическитъ случаи, що сж станали отъ врѣмето на сѣтѣвшій международенъ празникъ.

Въ Парижъ, простираніето стоки отъ Германия бѣше на два отдѣла: единъ за Прусія и за сѣвѣрний германскы Сюзъ, а другъ за Южна Германия. Управата на папското владѣніе сжщо тѣй имаше мѣсто за простиране стоки въ Парижъ недопытано отъ Италия, когато въ Виѣна, Римъ са сля въ италианското простиране стоки. Нека забѣлѣжимъ още, че Сарая на виѣнското изложение обнима само четири строя отъ изложението, другитъ строїе (работы отъ тѣжки занаяты, машини, суровы платове) сж наредены въ отдѣлни сгради, когато сарая за изложението на Марсово поле въ 1872, обнемаше сичкитъ строїе между които бѣха сподѣлены на прострѣнитъ прѣдмѣты.

РАСХОДКА ВЪ ПАРКА НА ИЗЛОЖЕНИЕТО.

Между това докѣ простираніето стоки са свърши, ако обичате, нека хвърлимъ е-

динъ погледъ въ парка, който е посипанъ съ чудни направи, съ быкъшо въскачаватъ сжщето, за да са расцвѣтятъ кичесто и да са раззеленѣтъ.

Малкитъ индійскы къшковые сж готовы вече; наскоро са свършва и къшпа, дѣто дѣвойки ще служатъ съ седова-вода, който ще бѣде направенъ доста простичко; нъ свѣта са налѣе съ хубостѣта на дѣвойкитъ да догжми простотата на къшпа; при сичко това пушилицата на тая направа е позлатѣна доста прѣятно.

На дѣсно са издига единъ чярдакъ на киченъ съ едностайны спонцы отъ циментъ, сграденъ отъ една фабрика изъ Тироля. Изъ отдыръ, на завѣтъ подъ голѣмытъ дръвїе, е шатрата на индїйцѣтъ, распрѣгната отъ черны Іанкы. Тя съставя една неправила и дълга пирамида отъ насмолено платно съ четири стрѣхы покрывъ подпрѣвны съ четири голѣмы бора. Платното е исписано тѣмножълто, чернякаво, синьо и червено шарило, и сичко това е развѣсно както си завърналъ, тя съставя една циганска вуля съ чудны и іероглифически цвѣтове. Въ нея человекъ вижда кожи, чубуцы, дѣта, сжщичовы часовничы, пумпалчета, шатри, чѣрпцы (ладїи), оржїя и едно множество каранѣскы бойны, ловашкы и кѣщны прѣдмѣты.

На около има наредено облы прѣстола, се околорѣтъ, съ забыты крака въ земята, дѣто человекъ може найде несогласишкы расхажанія.

Слѣдъ Швейцарія и Италия, съ тѣхнитъ флорентинскы статуи, които дразнятъ общото почувданіе, дохожда мажарското отдѣленіе, дѣто най много са трупя свѣта. Гизавы господарцы гледа възбогъ за да са искудватъ на сичката прѣхубость съ което Леманъ е накинчылъ потопа и главнитъ врата; тѣ разгледватъ онѣзи хубави, пѣстры и трицѣтны сукна, които отдѣлятъ дебелашкы Панонїи отъ имперїята на Царя и отъ неговитъ близостѣны Цизлейтанцы. Прѣпорцы и гербове най различни видове, като изобразяватъ тройцата на кралевството, даватъ единъ голѣмнѣтъ изгледъ и правятъ да са издигатъ изложени-тѣ прѣдмѣты.

Една голѣма фабрика отъ Пеща е изложила грамадна пирамида отъ свѣщы «Милля», която стои върху една подѣоба отъ сапунъ; този прѣмѣтъ въ едно добротойно придружываніе можеше безъ омьслъ направи смаяваніе, нъ при ераллическитъ драгове, които съспиватъ вредомъ изгледа, нищо неможе го залже, както изложението на ображываніето на мажарската войска, въ напѣргната галерія на дѣво. Върху една скала, на която истинното уподобеніе е умножено още съ нѣколко стогитъ натрупаны камака, изложенъ е единъ строй, отъ единъ туко-рѣчи заслѣпительн прѣдмѣтъ. То сж четири коня обѣдланы обюздены и готовы, и още и двата носятъ въсѣдницѣтъ си, гаче ли да чакаха на сѣкой часъ минутата по която трамѣтата щеше даде знакъ за сбяваніето. Конетъ сж отъ различенъ цвѣтъ козина, а само мажарскы конь отъ крѣстосанъ ошцѣръ е прѣдставенъ съ единъ тѣй забѣлѣжтеленъ начинъ щото нѣкой неможе го упрямъ съ другитъ. А пакъ человекѣтъ! Ако тѣя кукли сж направи въ Унгарія, тѣ отистина правятъ почетъ на майсторїята въ това мѣсто. Тѣ сж сжщы живы.

Чардака на дѣсно, въ мажарското отдѣленіе, бѣше повечето захванатъ съ произведѣніята отъ рудината. Нъ тѣя земны вжглища, въ тѣхнитъ захлупцы, не сж направины да развеселиватъ сѣрцего на единъ простъ скитникъ. Нѣй ще отидемъ изново верѣтъ чардака дѣто са крѣстосватъ галерїитъ или чаршїитъ.

Самъ, една фабрика ради фарфорія са простира толкъсѣ нацѣтъ щото окоето не може да я види изъ единъ пѣтъ. Комисара на това отдѣленіе са показва по смиренъ, като показва произведѣніята отъ неговата направачница набрѣздена харта и пакъ отъ неговата направачница сжщы нѣща, въ едни прѣхубавы многокѣщны захлупцы. Тѣя захлупцы навсѣтъ сж издалбаны, и тѣхнѣй захлупакъ, дързостно извѣтъ испжкнато, държи статуя Гутенбергъ, издѣлбана отъ дърво. Произведѣніята отъ рудината за опали (сжщы камацы), на които закупувача е изложилъ едно събраніе такивато камѣцы, приличятъ множеството съ тѣхната ласканина.

Въ сжщїй строй на Унгарія, человекъ забѣлѣжва гористый чармакъ на Архидукъ Албрехта. Драски стебѣа отъ мажарскитъ горы сж натрупаны едни вътъ другы: има сжщбѣли отъ букъ, отъ чървенъ букъ, и борове, които имать повѣче отъ 140 стѣпкы дължина въръзъ 3 до 4 стѣпки диаметръ, 200 до 300 годишны. Какъ изгледностъ има единъ дѣбъ, ископанъ отъ Калосъ (Унгарія), издѣлбанъ въ видъ куличка, който е 800 годишенъ. Както неговъ дватакъ, единъ дѣбъ въ Кроація туко-рѣчи отъ сжщы години. Още има и единъ клѣтъ 150 годишенъ, неодѣланъ; желателно е щото едно прѣрѣзваніе на това дърво да са изгладѣ, за да са виждатъ по добръ житѣтъ му.

Въ Пруста за искусствата, человекъ забѣлѣжва единъ много приличенъ строй отъ бронзъ, донесенъ отъ Парижъ и прѣдставя единъ женскы лѣвъ че дави единъ американскы крокодилъ: лѣва е опушнать съ двѣ шикалы. Отъ страна е прочутый чудовищенъ рускы топъ, за да затѣмнява топъ Круппъ.

Гръція трѣбува да привлѣча най-вече сѣкого обичника за вѣты каменодѣлія; многобройны отъ гипсъ излѣванія накинчватъ стѣнитъ; хубави работы наскоро изделаны отъ камакъ сж наредены на подлоги. Едно набираніе отъ различни дръвїе (въ двѣ отдѣленія), овоцы отъ Югъ, минералла, между които има кубове отъ мряморъ сѣкавътъ цвѣтъ, фотографически видове, покщичины, коприняны платове. Сичко още расхвърляно. Богатѣтъ дръхы на двѣ куклы въ едни стѣжжѣны захлупцы показватъ народното облѣкло подъ единъ исправенъ видъ. Единъ топъ за трыганіе, кой о стои на колѣната си въ главната галерія, има твърдъ чудны изгледъ върѣдъ едно мирно придружываніе.

Тунусъ и Мароко иматъ много приличіе съ Турція. Сжщитъ кроежы въ различнытъ сѣдове отъ металъ, грѣнцы, платове, губери, оржїя работы отъ печа, плетены работы отъ слама и трѣстинка и други подобны нѣща. Сжщо тѣй са намиратъ и едноврѣмешны статуи ископаны, нѣкой пѣтъ добръ увардены. Отъ страна, сѣдѣа за камѣли, приличны на малкы шатри. Кукли съ облѣкло, постѣлки, покщичины се както турскитъ. Нѣколко бананы са зеленѣтъ

та съживяват сичко това. Изложниците сж обличени съ бурнусъ и гажва, иматъ тѣжни образи бронзени, кога тѣ развържатъ стоката и видятъ многобройни хубави и крѣпки нѣща строшени отъ прѣнасянето. Четвъртата шатра показва сичкото постиланіе за една стая. — (Слѣдува).

ПО ЗЕМЛЕДѢЛИЕТО.

Въ земята има много хранителни за растеніята вещества, нѣ тѣ сж повечето не-растоени и като такива помагъ да служатъ за храна прѣди да сѣ растопятъ. Гноя пакъ не само че служи като непосредствена храна за растеніята, нѣ той още ни прави и тѣзи услуга, що подпомага да сѣ разтварятъ, разтопяватъ тѣзи вещества. Ето защо и още е потребно гноеніето. Гнойни вещества ни даватъ и грѣтъ царства на природата: лайната и пикоча отъ сичкитѣ домашни животни, тѣхнитѣ кости, кръвъ, рокове, кожи и козина; различнитѣ буряніе и отпадъци изъ градинитѣ и готварницитѣ, отъ полѣто и изъ дозіето както и изъ шумѣтъ; пепелта, лапора, садрата (гипсъ), варѣта, рупевинитѣ изъ стары зидове сажитѣ, калта изъ улици и чаршиитѣ, мършлицитѣ отъ псуеисали животни и други подобни сж срѣдства, които 30—40 наплащатъ добръ трудовѣтъ на умныя земледѣлецъ. Нѣ той знае какво дѣйствиѣ показватъ сичкитѣ тѣзи нѣща на нивата му, за това гл марливо събира, чува и приправа, до дѣто нашыя земледѣлецъ не познава тѣхната полза немари за тѣхъ, пакъ за това и още въ много села и градове изъ нашето отечество, чловѣкъ вижда по улицитѣ такива нѣща, които бы повисели плодovitостта на нивата, кога бы са тамо носили. На много мѣста и още около градовѣтъ, и по нейдѣ и въ града вжтрѣ сѣ виждатъ мършлицы, отъ смрада на които сѣ задущава чловѣкъ, а съ това не само че пропада напрасно една значителна за растеніята храна, нѣ разваля сѣ и още въздуха въ вѣрда на здравіето и на кесіята.

Лайната отъ домашнитѣ животни знае и най простый земледѣлецъ и употребява ги като гноитѣ; нѣ да ли и съ тѣхъ по-стѣпа по умно отъ колкото съ горенаведенитѣ нѣща? Ако сѣ обзримъ и въ селата и въ градовѣтъ ще видимъ гноя, това земледѣлческо злато, тѣзи душа на земледѣліето, изхвърленъ на срѣдъ полето или подъ стрѣхитѣ, изложенъ на вѣрдителното дѣйствіе нѣ слѣдѣто и ветровѣтъ, оставенъ да го пере и прѣмыва дѣжда и да му зе-ма най хранителнитѣ вещества, храната на растеніята. И ако послѣ това приливаніе и слѣдъ нѣколко годни го занесѣтъ на нивата, не искарватъ нити половината отъ онова що е било отъ край, и тѣзи половина е боклукъ безъ никакво хранително съдържаніе. И смѣятъ нашитѣ земледѣлци да сѣ оплакуватъ, че нараждали вече нивята, че « Богъ сѣ дигналъ берекетя »! Миліоны грошове, казва Фенсеръ, земледѣлческы учитель, отиватъ сѣка година на пусто отъ такова неразумно постѣпваніе съ гноя. И чловѣци, които въ обыкновенныя си животъ прѣвърщатъ по сто пѣти изъ рѣката сѣ гроша прѣди да го издалѣтъ за нѣкоя потребѣа, оставятъ съ страхо-зита немарностъ да отиватъ на вѣтара тѣжъ значителна сума отъ най хранителнитѣ

вещества на гноя и гнойницата. По ната-тъкъ той правия: ч тѣхъ хора ако по-цѣлъ день сѣ трудятъ да изработятъ само по нѣкой грошъ, оставятъ на друга страна безполезно да сѣ похабяватъ съ гнойни-цата такива хранителны вещества.

Ный трѣбува да знаемъ че повечето азотъ, който поспѣшава съживяніето на гноя и разтвореніето на нерастворенитѣ въ земята хранителны вещества сѣ нами-ра въ текущитѣ вещества отъ гноя въ гнойницата, ако пакъ оставатъ гноя да го пече слѣдѣто, да го продухвѣтъ вѣтровѣтъ и да го отива дѣжда, то губимъ съ това главния чинитѣлъ за разтвореніето на неразтворенитѣ вещества и съживяніето на гноя. Ный трѣбува и още да знаемъ че добрията на гноя сѣ несѣстои въ негово-то множество нѣ въ неговото качество, а това послѣднего сѣ намара най повече въ тѣзи вещества, за които малко мари или съвсѣмъ немари нашыя земледѣлецъ.

Нѣ какво трѣбува да правимъ съ гноя, за да не губимъ тѣзи тѣжъ важны веществѣ, че попыта, може бы оныя земледѣлецъ комуто лежи на сърцето собствениыя на-прѣдѣкъ и на прѣдѣкъ на народа въ зем-ледѣліето. Това е което ще расправимъ въ други членѣ. — Спась А. Тултаровъ.

КНИЖНИНА.

Българскый народенъ сборникъ, събранъ, нареченъ и издаденъ отъ Василія Чолако-ва. Часть I. Болградъ. 1872.

Ако има нѣкой неуморливъ Българинъ да е направилъ много нѣщо за нашата кни-жнина, то е В. Чолаковъ, който отъ прѣ-ди десѣтъ години е започналъ да събира народни прикази, пѣсни, прѣчти и гатан-ки, тѣзи безцѣны камази за бащиниы нашъ езикъ, и като е описалъ и българскитѣ наши обичаи по нѣкои мѣста, сичко това е наредилъ добричъ и издалъ на свѣтъ по име « Българскый народенъ сборникъ ». Едно само е захвърлилъ на страна, що не е изучилъ добръ народниы нашъ езикъ, и споредъ това изписане Чолаковъ е оста-вилъ готовата нива непожната. Чловѣкъ да има прѣдъ очи толкъсъ народни памят-ници и да не вижнува въ тѣхъ е едно жално мило нѣщо. Негова милостъ е у-потрѣбилъ въ писмовниы си езикъ много думи, що ги нѣма никакъ нито въ събра-нитѣ у пѣсни, нито въ гатанкитѣ; как-то: поправанъ, полезно, занятіе, заклю-ченіе, отпечатаніе, прочее, точка и др. т., о-ще и рѣчь помѣа е непозната нему, а на-мѣсто нея има: вода отъ пранѣе (гл. бъл. сбор. XIII). Дума труденъ, която въ прѣд-говорѣтъ сѣ намара токо речъ въ шестъ реда три пѣти, не яко употребѣна отъ Бл-гаритѣ; тя е еднозначителна съ тежѣтъ.

Пакъ повдигна Димчо тежка трудна свадба: Сюрдисала е, сюрдисала е до деветъ години; Дѣто бѣха, дѣто тежѣ трудни жени (гл. бъл. сбор. 204 обр.). Въ прѣдговора слово: нѣ трудно и много трудно е да познае чловѣкъ себе си, на Българскый нашъ езикъ е така: Нѣ е много и не мал-ко мячно да познае чловѣкъ себе си. Въ прѣчитѣтъ има и нѣкой прѣвѣдени отъ другъ езикъ на нынешній писмовечъ; както: безъ полза овца, вижѣ нѣтъ е вѣе (гл. бъл. нар. сбор. 129 обр.); те на българскы е тѣжъ: Нѣма ли облага отъ една овца, вѣ-лци да я вѣатъ. Личното сѣмъсѣно мѣстои-мене сѣ е прѣбобрналъ на се, а защото

на български сѣ значи секога жъ, то споредъ Чолакова едното трѣбува да има ударене! Истоко мѣстоиміе въ написа-нитѣ му гатанки е употребено какъ сѣ, което на Български сѣ рече сега, кога Българитѣ и въ гатанкитѣ го изговарятъ какъ сѣ.

Сѣ деветъ годниѣ ка лежѣ,
И още деветъ ще лежѣ,
Па си вѣрата не давамъ. (нар. пѣс.).

Въ 34-та пѣсенъ; Размирила сѣ е Вла-шка земя, защото въ пѣането бува е са-чусъ какъ і, Чолаковъ е написалъ: Разми-рилѣса Влашка земя.

Надѣемъ сѣ че Чолаковъ ще пріеме съ драго сърце тѣзъ наши заблѣжѣ, що направихме повече, за да му бѣдатъ какъ упѣтване за напечатването и на вторий дѣлъ отъ сборника му.

Има и друго, днесъ да напише човѣкъ нѣкоя книга за пѣчатане, то не стига ней-ний авторъ що ще губи вѣрме да я спи-сва, той трѣбува да ходи да търси и спо-мощъ за печатниѣтъ разноси, да отиде самъ си да настоява за найното напеча-тане и най-сетѣвъ като стане готовъ и самъ-сѣ да пѣтува да я раздава, и блазѣ на оня ученъ, който е наученъ да мрѣ отгладѣ! Това сичко като е прѣсѣмѣталъ отъ по-напрѣдъ, Чолаковъ е можалъ сбор-никѣтъ си да свѣрше, което му прави още по-голъма слава. На кѣсо да речемъ « Бл-гарскый народенъ сборникъ »: споредъ на-роднитѣ си памятници ще спомогне много на сѣкиго Българича, който има присърдце да знае добръ бащиниы си езикъ, да го говори и да списва на него; сѣщій сбор-никъ ще бѣде и като едно напѣчване на книговицѣто на оногосъ, който е обичникъ да си има сѣвоя българска книга. — Б.

ИЗВОДЫ ОТЪ ДОНИСКЫТѢ НА «ТУРЦИЯ».

ТЪРНОВО 4 юніа. Скоро сѣдѣтъ празнувані-ето на 11 Мая додража на съгражданѣтъ ни, за да направятъ буйшъ што бѣше за добро а похва-да на града ни. Събраха сѣ сирѣчь за да згло-бятъ разглобената община и, посредствомъ туй, да наредятъ училищѣта. Въ първото още събра-ніе избраха сѣ новы членове на общината, отъ сѣвоя махала по двама, отреди сѣ и една чѣти-ричленна комисія за училищѣта, и туй свѣршено сѣ подвързѣ отъ св. Търновскаго, щомъ като сѣ завѣрѣа въ митрополіята сѣ по прѣдѣята още невяла.

Тѣжъ нарѣдена градската ни община не остави съживіе че въ скоро вѣрме ще да имамы и до-бръ нарѣдени училищѣ, туй има намѣреніе учи-лищната комисія да направи по вѣрмето на вакан-ціитѣ, както сѣ говори, които сѣ вече на врата-та, да снабди сирѣчь училищѣта съ способны учители отъ една страна и отъ друга да проми-сли и за финансиитѣ на училищѣта. Имамъ причи-ны да вѣрвамъ че новитѣ общинары както и учи-лищната комисія ще исполнятъ обязанности сѣ съвѣстно и усердно.

Градската наша община влиза, можемъ да рѣ-чѣмъ, въ една нова фаза. Тя до сѣга занимаваше до нѣидъ епархіалното началничество по церковно-ремисіознитѣ работи на наоселеніето, властъ, ко-лото вече почина въ рѣцѣтъ на духовниы ни на-чальникъ и пастырѣ въ нѣкой чѣсти, а въ нѣкои други сѣдѣтъ малко ше да пріимѣе въ рѣцѣтъ на епархіалниы сѣвѣтъ, кога той слѣдѣ малко сѣ състави за което, както сѣ говори, Н. Прѣосвя-щенство е зель вече да привождѣ въ исполненіе и тѣзи негова длѣжность, отъ най първитѣ несо-вы длѣжности, и, както сѣ научавѣтъ, расписалъ дѣто трѣба въ епархіята за потребнитѣ прѣдѣста-вители. Срѣдователно градската община, избавена отъ много излишны за нея грижи и заниманія, за надрѣтъ ще бѣде ограничена въ собственитѣ свои длѣжности: и да промишля за благосѣсто-яніето на гражданиѣтъ ни въ онѣзи точки, които сѣ до нейната властъ и значеніе допиратъ, за благо-

сстоянію. На учебниці ни заведеніи и за тѣхното процѣтаване и усъвършенствуване, было матеріально, было морально.

Говори са че Н. Провосвещенство ще отиде за граде ви. Кога ще направи това, не знаят. Това само искаме да държи за вѣрно, че той нѣма да замине от тука докато не остави на мѣстото си единъ ятъ зѣлъ, на който да са набѣгали и той и ексархата и епархията ни—сирѣчь единъ епархияленъ съветъ, както горѣ казахме, по прѣписаніята на устава, за който са вече говорили че скоро ще да са даде на Н. Блаженство ексарха потвърденъ. А че и ако не е потвърденъ, кой би забранилъ да не стане единъ потвърденъ и въ силата си порядѣкъ? Никой, а най-зато миролюбивото наше правителство.

Валията Абдураманъ паша тѣх дни дозволѣ града ни и присѣлъ тука една семлица. Въ негово присѣтвѣе стана продаваніето на десѣтъкѣ на селата. Извънредното тѣзи годишно плодородіе на сичкитѣ семли по нашитѣ мѣста, отъ една страна, а отъ друга голѣмий застой на сѣко друго земаніе даваше въ търговскій кръгъ, направиха щото да са свѣтъ повече купувачи и повече да са надварѣтъ, тѣй щото продажбата намѣри едно помноженіе отъ десѣтъ юка (единъ мѣлова гроша), както са говори, върху опредѣлената цѣна по онаягодишното оцѣненіе за селата. Храната и особено житата сѣ много и чисти тѣзи години, и ако цѣната са задържи, както е днесъ 10—25 гроша крината (20 оки), и ако скелѣтъ теглятъ жито за навѣтъ, ще са ползувать и купувачѣтъ—илтизамджии, както са ползува и правителството съ туй помноженіе. Дано Богъ запази отъ противното за общото добро на синца ни.

Мѣзата на селата като бѣше живѣ, не останалъ е отъ епизоди. Единъ обаче който стана доста скандализиранъ, и който не ще остане безъ слѣдствіе за които го показвахъ, е днесъ прѣвѣтъ на разговоръ въ сичкитѣ сѣбирани. Прилика ли о да го чуе и читателѣтъ. Публика, незнай. Вижда ми са обаче доволно поучителенъ за читателѣтъ, както е и до горна стѣпенъ срѣменъ за геронѣтъ му. Ето го: Х. Д. Х. Ничовъ дѣлъ гаранѣца на нѣкои купувачи и положижъ недвижимо сѣ имущество (емляка), нѣ защото тѣзи купувачи конкорпирани съ други, тѣзи послѣднѣтъ казватъ на правителството че гаранѣцията на порѣчника нѣтъ е гнила, защото емляка не е неговъ, а на жена му. Туй придилено на емляшкѣтъ ни ги, намѣрило са че е тѣй. Въ слѣдствіе на което Х. Ничовъ обявѣва за длѣжи и батакѣтъ тѣзи, които, безъ да знае той, направили да минѣтъ неговитѣ собствени имущества на жена му, и поиска наказаніе отъ нѣмъ и прочее. И туй придилено, намѣри са че това прѣписаніе на емляшкѣтъ станало чрѣзъ С. Карагѣзовъ: по сичкитѣ си законни формалности, вслѣдствіе на което са появила този послѣднѣтъ да отговори. Намѣсто отговоръ С. Карагѣзовъ занаса прѣвѣтъ Валията десѣтина саморѣчна писма, писани отъ Х. Ничова отъ Виѣна по вѣрното на непочтеннѣтъ му тамо търговскій емилиентъ, съ които пише и са моли иса кланя на вліятелнѣтъ тогава тука Карагѣзова, да направи туй прѣписаніе на мюлюкѣтъ му, за да ги не земѣтъ кредиторѣтъ му. Карагѣзовъ това добро му свѣрша. Нѣ пожеже кредиторѣтъ уловили въ Виѣна други скрити суми и са и платилихъ напѣлно, тѣзи банкрутка прѣдосторожностъ останала безполезна.

Въ тѣзи срамна комедія Х. Ничовъ уловенъ, тури са подъ истинѣтъ. Карагѣзовъ иска днѣсъ наказаніе отъ клѣвѣтнѣка си, на когото въ нужното му врѣме той е искалъ да помогне въ едно безчестно намѣреніе, за да изиде на хората на рытъ! Садра си дявола царвулътъ, най-востѣ. Прикѣръ е поучителенъ.

Едно злодѣйство. Миналий петѣкъ нѣщо петъ часа отъ Търново по русчущий пѣлъ на самото шосе летнина разбойничѣтъ обрахъ повече отъ 30—40 души, които идяхъ за тука и за Ряховица на пазаръ и нѣмъ зехъ близо до 40—50 хиляди гроша злодѣйствѣтъ не ще избѣгнѣтъ наказаніе отъ; защото върху тѣхъ са исарѣти най-вліятелнѣтъ бюлюкъ-башѣа, познатъ по нѣмъ, Б. шыака, сѣмъ и цѣрѣвалъ, още и вѣрнѣтъ на службата и длѣжностѣта си человекѣтъ. Обрѣнѣтъ хора по нѣмъ познѣватъ и наричатъ тѣзи вѣдѣхъ, тѣхъ отъ близосѣднѣтъ при онуй мѣсто села и по нація Турци.

БУХАДІИ (Емъ-Зарско) 2 юні. Нашѣтъ семли нѣмѣтъ адѣтъ ката годнаа да си колятъ курбанъ на св. Георги; тѣ и тѣзи година клѣда, нѣ

защото стана една работа днѣтъ извѣнѣтъ пѣтъ и присѣлъ прусоту идѣ да са оплача прѣвѣтъ твоя вѣстникѣтъ.

Най-напрѣвѣтъ нѣмѣхъмъ попки и кога по-тѣрѣбѣше за нѣщо; хайде на касабата или на Кортевъ. А сега какво да кажа зѣръ рахѣтъ смѣтъ отъ нея страна. Дѣло Господъ даѣтъ отъ тѣхъ по много нѣмѣа, и нѣмѣи си нѣмѣмъ единѣко ама бирѣнѣжѣтъ; той много парѣбѣше и днѣтъ атикѣтъ. То скоро са опони на Идирѣе и нѣмѣи заштого нѣщо оцѣмѣхъмъ че е нѣкое добро, както отъ първѣтъ са показѣмѣше; нѣ то още не си было показѣмѣ ругата да ги видѣмѣтъ черни ли сѣ или бѣли; то стана шѣта три до чѣтери години на селото ни ама кашѣта му е на касабата Емъ-Зарга.

Селото ни има до 40 къщи ама щото на сѣка къща нѣмѣа по двѣ три вицила, то са набирѣтъ хамѣтъ до 80 че и чѣмѣтъ колятъ курбанѣтъ. По-чѣмѣтъ ни доде тѣзи година да ги опѣва. Като изходи сѣлянѣтъ му изнесохъ тамѣтъ 29 кожѣа, а за другѣтъ исѣха да му даѣтъ пары. Нѣ ху! то хвана да мѣмѣри, раскрѣи сѣа и не му са излиза на срѣща, най-послѣтъ като са качи на конѣмѣтъ си отидѣ си на касабата, тамъ то казѣмѣа на иконома за туй. Тогазъ иконома проводѣтъ хабѣръ на сѣлянѣтъ да доѣтъ нѣкои отъ тѣхъ на касабата, междѣ коитѣ бѣхъ и азъ. Нѣмѣи кунаѣхъмъ на Добриѣа ханѣтъ; като отидохъмъ при иконома, той ни даде на сѣмѣтъ да не правѣмѣтъ тѣй че бѣло грѣхѣто и много оше и нѣмѣи подѣръ ка-за, че нѣмѣа да ни даде другъ поѣтъ дѣрѣтъ не даѣмѣтъ тамѣтъ кожитѣ.

Като каза тѣй чѣмѣтъ си отидохъмъ и отъ тогазъ немѣмѣи поѣтъ. Дѣца са рѣдѣхъа и стоятъ оше некрѣстѣны, единъ человекѣтъ умрѣ и го зарѣвихъ не поопѣмѣтъ. Прѣмѣ една двѣ нѣмѣмѣи имѣше една свѣдѣа и нѣшто попки на нѣмѣи Филипъ проводѣмѣа една душоѣка на поѣтъ Рада отъ Умарѣво тѣмѣа да ги вѣнѣчѣи и му са молялъ да учи хората да даѣтъ кожитѣ си на поѣта. То наѣмѣи попки дѣрѣжѣи оше двѣ села, които сѣмѣ са нашѣто село нѣмѣтъ хамѣтъ до 100 къщи и ошѣмѣ година ми са фѣли, че обрѣало до 400 вожи и нѣмѣи арѣдѣтъ чѣмѣтъ 14 гроша. Вишѣ Бачѣ Генѣвичъ тѣмѣа стоѣмѣ въ Стамбулъ можѣмѣа ли да спѣче нѣмѣи тоѣкова като нашѣто попки за единъ денъ, коѣмѣа ни не шѣта хѣтъ хубѣво.

Оше една новина да ти кажа. Като си изѣ-зохъмъ отъ петропѣви (иконѣмѣа) отидохъ на Гѣргѣвъ-прѣдѣноѣа ханѣтъ. Тамъ са вилахъ съ единъ мой пузѣнѣмѣтъ отъ Абѣунарѣтъ съ привѣрѣзѣна гла-ла. Като го помыхѣтъ за себѣа той ми каза че зашто сѣбрамѣ тамѣтъ кожитѣ на поѣта сѣ по Гѣргѣвътъ денъ той нѣмѣи купѣлъ единъ бѣжѣръ ви-но; тѣ сѣ напѣли и караѣи са съ Нѣвѣчѣвъ Коѣа, тогазъ Коѣа като го ударѣлъ съ овѣта, чи му ошѣмѣтъ вѣждаѣа. Одарѣныя отъ тогазъ са цѣри и до сега.

Туй ми са за сега сичкитѣ новинѣ отъ селото ни. Молатъ са Бачѣ Генѣвичъ да ги испѣмѣмѣтъ въ вѣстникѣа си. Нѣмѣи моѣмѣтъ лѣда ексарха да по-гледѣи и клѣмѣтъ нашѣтъ села и да видѣи на кой хѣлъ смѣтъ отъ нашѣтъ поповѣ, коѣмѣа отъ подѣтъ нѣмѣа на вѣрата бѣа търговѣа зѣрѣмѣтъ.

Нѣмѣи шѣхъмѣа да проводѣмѣтъ туй писмо на Дѣскалъ Иванѣа, нѣ той като е мѣкѣре и поѣзѣнѣмѣтъ на поѣвѣтъ до нѣмѣи го проважѣмѣа на тебѣ, като зѣмѣмѣтъ че ти не глѣдѣмѣтъ по хѣтарѣтъ.—Единъ Бухалѣнѣтъ.

СѢКАКѢ НѢЦА И НѢВИНЫ

— Миналий сѣмѣта сѣдрѣзѣмѣа са прѣвъ отъ Сулѣана. Мѣхмедъ Рѣмѣи пашѣа распрѣвилъ на царѣа сѣстояніето на жѣлѣзницѣта отъ Царѣмѣръ до Белѣво и чувствѣта на народѣнаселѣніята. Сулѣана останѣлъ много благодарѣнъ отъ изложѣніето на великий виѣзирѣ.

— Управлѣніето на турската пошта изѣвѣтаѣа че вслѣдствіе на отѣрѣніето на жѣлѣзний пѣлъ отъ Царѣмѣръ до Белѣво че нѣа сѣмѣа дѣнь по-шта за Чѣтаѣджа, Чѣрѣа, Люѣе Бургѣсъ, Бабаѣи, Атикѣтъ, Озѣмѣтъ Кѣпѣрѣу, Куѣмѣа Бургѣсъ, Бѣрѣне, Мустаѣа пѣша, Хѣсѣмѣа, Пѣмѣмѣа, Татарѣтъ Пѣзарѣджѣкъ, Белѣво, Дѣмѣмѣа, Фѣре и Дѣде-Аѣаѣ. Пѣсѣмѣа за рѣченнѣтъ мѣста че са прѣвѣмѣа до три часа по турскѣ прѣвѣтъ нѣщѣа въ писѣмѣиѣто на поѣтата при Еѣни-Дѣмѣаѣа, а сѣмѣмѣа рѣно до дѣмѣо тѣмѣа жѣлѣзницѣта въ писѣмѣиѣто на поѣтата коѣмѣа са отѣзѣи съ тѣзи чѣмѣа въ саѣмѣа станѣца на Сѣрѣкѣджи-Сѣмѣмѣа.

— Грѣмѣмѣа дѣмѣмѣа изѣвѣтаѣа че миналий

нѣмѣа патриарха нѣмѣа като изѣвѣмѣа отъ грѣмѣкоѣто народѣно училище, дѣмѣо отишѣлъ да отѣзѣи испѣмѣніето на учѣнѣмѣа, падѣмѣа отъ сѣмѣмѣа и си сѣмѣмѣа краѣа.

— Зѣмѣмѣа, въ срѣда, са тѣрѣжѣмѣа годишнѣната на вѣдѣрѣмѣніето на Сулѣана. Прѣвѣтъ дѣна, царѣа прѣвъ чѣстѣмѣніята на министѣръ, на послѣмѣмѣмѣа и на рѣмѣмѣмѣмѣа пѣмѣмѣа. Дѣмѣо Ексархъ бѣмѣмѣа въ чѣмѣмѣа на поѣмѣмѣа. Вѣчерѣа сѣмѣмѣа сѣмѣа, сѣмѣмѣа пѣмѣмѣа зѣмѣмѣа бѣмѣа велиѣкоѣмѣа по освѣтѣмѣа: пѣмѣмѣа на Емѣмѣмѣа и Бѣмѣмѣа сѣмѣмѣа отѣмѣмѣа отъ сѣмѣмѣа другѣ по пѣмѣмѣа на канѣмѣмѣа си. Безѣмѣмѣа нарѣмѣа и вапѣмѣа са крѣмѣмѣа прѣвѣтъ дѣмѣа нѣмѣа изъ морѣто пѣмѣа сѣмѣмѣа любѣмѣмѣа. Зѣмѣмѣа бѣмѣа отъ нѣмѣа оѣмѣмѣа рѣмѣмѣа. Въ този случѣа, сѣмѣмѣа да-мѣмѣа уѣмѣмѣа въ царскѣи сѣмѣа на Бѣмѣмѣа въ коѣмѣа зѣмѣмѣа уѣмѣмѣа пѣмѣа, послѣмѣмѣа и другѣ отѣмѣмѣа граждѣа. Забѣмѣмѣа че тѣзи години прѣмѣмѣа на вѣдѣрѣмѣніето на Абѣмѣа. Аѣмѣа са тѣрѣжѣмѣа по бѣмѣмѣа отъ другѣтъ години.

— Изѣвѣмѣа че холѣрѣа са появила въ нѣмѣаи градѣмѣа у прѣмѣко.

— Чѣмѣа прѣмѣмѣа едно писмо отъ Русѣа, коѣмѣа отѣмѣа на писѣмѣа до рѣмѣмѣа, на коѣмѣа захѣмѣа обѣмѣмѣа. Като без-прѣмѣмѣа нѣмѣа шѣмѣмѣа русѣмѣкоѣ писмо въ прѣмѣмѣа си. Сѣмѣа коѣмѣа исѣмѣа, то е да са освѣмѣа народѣа върху сѣмѣмѣа на черѣмѣмѣа работѣа.

— Прѣмѣмѣа сѣмѣа тѣй и едно друго писмо срѣмѣа изѣмѣмѣа на бѣмѣмѣа братѣмѣа «Прѣмѣмѣа» въѣмѣа и срѣмѣа Мѣмѣмѣа особѣно. Туй писмо ни раскрѣмѣа нѣмѣа любѣмѣмѣа нѣмѣа коѣмѣа трѣмѣа да зѣмѣмѣа нашѣтъ сѣмѣмѣа въѣмѣа и тука. Нѣмѣа шѣмѣа обѣмѣмѣа въ голѣмѣа си листѣа.

— На този свѣтъ человекѣтъ забѣмѣмѣа нѣмѣаи кѣмѣмѣа сѣмѣмѣа, коѣмѣа живѣмѣа само съ тѣмѣа. Отъ тѣхното чѣмѣа и прочѣмѣа нашѣмѣа дѣмѣа И-ванѣа, коѣмѣа стоѣа на голѣмѣа кѣмѣа! Прѣмѣа една седмѣа, нѣмѣа прѣмѣмѣа чѣмѣа и той като хорѣа трѣмѣа да о междѣ прѣмѣмѣа вѣмѣмѣа карѣа за освѣмѣа на жѣлѣзницѣта. Това не бѣмѣа чѣмѣа нѣмѣа. Нѣмѣа дѣмѣа Иванѣа са доѣмѣа, вижда са, отъ тога; и въ гѣмѣа си, той нѣмѣа само забравѣлъ себѣа си, нѣмѣа оше отишѣлъ да уѣмѣмѣа пѣмѣмѣа че насѣ ни испѣмѣа отъ станѣца на Сѣрѣкѣджи-Сѣмѣмѣа, коѣмѣа отъ работѣа нѣмѣа немо-жѣмѣа да отидѣмѣа нѣмѣа и алѣмѣа. Да лѣмѣа чѣмѣа тоѣкова безѣмѣмѣа е дѣмѣа само на дѣс-калъ Иванѣа сѣмѣа уѣмѣа уста. Нѣмѣа глѣмѣа глѣмѣа чѣмѣа тѣмѣа по самѣмѣа глѣмѣа коѣмѣа прави. Ако уѣмѣа нѣмѣа са рѣмѣмѣа да тѣ-мѣа на сѣмѣа кѣмѣа Иванѣа за тѣзи неговѣа хѣмѣа и обѣмѣмѣа лѣмѣа какъ че може да са оправѣе. Сѣмѣа не приѣмѣа на продаваніето рѣмѣа. Нѣмѣа само той нѣмѣа че може да са оправѣе, нѣмѣа шѣмѣа са моѣмѣа да го опрѣмѣмѣа, както направи прѣмѣа петъ години съ дѣмѣа си Сѣмѣмѣа. Прѣмѣа петъ го-динѣа нѣмѣа тѣмѣа на полицѣа дѣмѣа Иванѣа и наѣмѣа го да обѣмѣа плѣмѣа. Тогазъ той ни даѣмѣа 40 лири само и само да са оста-вѣмѣа отъ дѣмѣа си. Той зѣмѣа че нѣмѣа прѣмѣа приношѣніето му и прѣмѣмѣа до край ѣмѣа. Дѣмѣа Иванѣа сѣмѣа уѣмѣа уста го даѣмѣа отѣмѣа нѣмѣа рѣмѣа да продаѣмѣа рѣмѣа си на Бѣмѣа-Пѣзарѣтъ и исѣа да си отишѣа. Нѣмѣа нѣмѣа въ прѣмѣа си. Тѣмѣа безѣмѣаи опѣмѣмѣа сѣмѣа доѣмѣа за чѣмѣа на на-родѣно ни вѣмѣмѣа. Туй показѣмѣа наѣмѣа вѣмѣмѣа. Дѣмѣа нѣмѣа какъмѣа начаѣа може да нѣмѣа въ единъ минѣмѣа вѣмѣмѣа какъ дѣмѣа Иванѣа коѣмѣа земѣмѣа отѣмѣа сѣмѣа безѣмѣаи да ка-мѣа пѣмѣмѣа че отѣмѣа да продаѣмѣа рѣмѣа си! Нѣмѣа този человекѣтъ не шѣмѣа да прави сѣмѣа нѣмѣа работѣа доѣмѣа доѣмѣа рѣмѣа да продаѣмѣа рѣмѣа си. Ед-но тѣмѣа пѣмѣмѣа пѣмѣмѣа приѣмѣа показѣмѣа въ дѣс-калъ Иванѣа единъ человекѣтъ безъ отѣмѣа, безъ доѣмѣа, безъ харѣмѣа, безъ чувѣмѣа. Ако нѣмѣа вѣмѣмѣа, кѣмѣа Иванѣа, вида го мѣмѣа; ако ли нѣмѣа, зѣмѣмѣа го; нѣмѣа не са опѣмѣмѣа като дѣмѣа цѣмѣмѣа и не поѣмѣа спѣмѣмѣа доѣмѣа си сѣмѣа изѣмѣмѣа на два брѣа въ единъ, за-што тоѣа не приѣмѣа на зѣмѣмѣа коѣмѣа си уѣмѣа въ поѣмѣмѣа. Дѣмѣа Иванѣа да продаѣмѣа рѣмѣа си на Бѣмѣа-Пѣзарѣтъ, нѣмѣа тоѣа е единъ кѣ-мѣмѣа! Тоѣа ни даѣа да разѣмѣмѣа че дѣмѣа Иванѣа неможе да живѣе съ перѣмѣа си, поже-той спѣмѣмѣа една рѣмѣа съ пѣмѣмѣа си а ѣмѣа съ газѣмѣа!

ИЗВОДЫ ОТЪ ДОПИСКЫТЪ НА "ТУРЦИЯ."
ПЛОДОВИТЬ 10 ЮНІЯ

сряда полица на сачето пловдивско паролоселе-
ние са глътдох радости чърти за известието, че
нашият градъ ималъ честиа да посрещне и видъ
высоки лица, което не е било отъ основаніе
на града до сега; тъй високи лица бяхъ: Ве-
ликий визиръ придруженъ отъ Мехмедъ паша
Джазевъ паша, Махмудъ паша, Кази паша
Хомидъ паша и други чиновници. Отъ истина че
любовното на града ни отъ радость и въжше-
ние отъ сутринта на тоя знаменитъ и честитъ
за насъ день на вътрълци множество отива-
но на градата на желязницата така шотъ етъ гра-
да не остава човѣкъ. Стъ друга страна чарба-
на на царската войска, украсената съ разны видовъ
цвѣтъ и зеленъ дѣтъ станція съ разны видовъ
вѣжъхъ отъ благопріятный втрѣще, приличахъ ви-
маніето на всяка душа да са разва въ тоя че-
ститъ день, който при толкова блясъкъ задалъ
въпросъ между сички търговци да са разгова-
рятъ и молятъ на цесвѣшния да подари дълголет-
ственъ животъ на милосивий ни царъ и башъ
Султанъ Абдулъ Азизъ Хана и на неговата ма-
дры министри, защото са погрозихъ да узвѣстятъ
търговята на тоя градъ чрезъ желязницата отъ
която търговята има доста надѣжда да са разви-
отъ колкото до сега.

Въ таква радости и разговори, Г-не Редакторъ като са утвърждахъ сячки посприция съ разнѣ въ града народности и сячки нарѣдени съ изискуемо то благочиніе, часа по 9 бѣше когато сѣвъ въ такъвъ случай въстрѣхна отъ особа радость животъ като са зададе прѣкрасный и украсеный горделивъ трень, който носеше ожидаемѣтѣ високи гости! Като като прѣстигнахъ главуу есна отъ различни гласове: « Да живѣятъ! » Като са сирѣ вече трена и излязо великий виизиръ съ сячката си свѣта, още повзаже живость и на сѣрчавата обзда зрѣтелитѣ като видѣхъ Н. Височество съ естествена благородна физиогномію што привличае вниманіе то и на кой малкитѣ дѣтича и тѣ да са ривать съ такъвъ мѣръ, кроткъ управитѣль както и съ сячката му свѣта Сѣдѣ това са поздравихъ съ подобающѣтѣ доклони и са въведохъ въ пригостенната въ стѣпціята стая, и на часа садразамна благослови да прѣме честитѣнието отъ духоуеннѣтѣ пачидниа съ прѣречникъ нѣвъ мѣрѣна, отъ които първо възвяхъ турцитѣ, послѣ Българѣтѣ, Грънѣтѣ, Арменѣтѣ, Евреѣтѣ и Католициѣ и сячки являхъ са прѣйхъ съ голяма учтивость. Послѣ тозъ Мехмедъ Ружа пѣша излязна съ свѣтѣта си чѣмъ дѣто царската войска бѣ нарѣдена испѣхъ са щѣло отъ ученицѣтѣ на сячкитѣ народности, за здравіе то и дългоденствіе то да Султанъ Абдулъ Азизъ Хана и на вел кый гостѣ съ сячката му свѣта. Великий виизиръ остана много заловеноу както отъ това така и отъ подканѣтѣ му отъ сѣка перодности адресъ въ зѣнатъ на признателность за дохожданіе то му въ града на сѣрчакъ чакъ да блятъ върху успѣхѣтѣ отъ които са чѣткава ползата на османската имперія, за добротѣ устроителство на търговіята, и даде съ прѣтанѣ то въла на сячки да си отидатъ а Н. Височество да са усвоио на останціята, дѣто съ свѣтъ тържество и блѣсъкъ вечера и послѣ съ сячкитѣ министри,—като са прѣвахъ разни освѣтленія съ ояшенъ и други берутны искусства,—часа по 11 възвдохъ въ града да прѣсѣхѣтъ въ наречно пригласѣнѣтъ за тѣхъ каша.

[illegible]

и у любви чужд. Тогда чужда съ радость от-
ли по победителю, и то лино еще въ разгово-
ры си, не привнося въ да отдава всяка бл-
годарности за ненайденного постоище на сапра-
жня въ тер гора, тайто нма да са горды за
то что сити и измерити за того тель отъ вынѣ и
до вѣка.

[illegible]

Между показаните бивш и стария на праволюбив сещеници, който по дължността на чина си отиде. Обаче когато го позвали да попише, стареца му отказа съдържане и съвсем по го посъветва да престане отъ да прави пакости на комшинъ си, да не страши отъ черковата и прочее.

Имя наистина по видимому въ дописката на чорбаджи Радичева само три саморъчни сиромашки подписа, въ тѣхъ вѣдливо оставяе лъжливъ, защото не сѣ подписаны за чорбаджиѣтъ отъ чорбаджиѣтъ страхъ. Черный сѣ омиа на вѣта му Славъ, отъ когото има да вѣча 2500 гроша;—вторый на бравеняра му Лазаръ, който му лъжи 1200 гроша и третий на еднотикъ Стоянъ, който такожде му лъжи. Това ли сѣ цѣло село, тѣзи ли говорятъ за Бога? Ако има други подписи, не дѣйте се чуди, мюзевирѣтъ могатъ да си дурдирѣтъ и халѣда — сѣтъ чорбаджиѣтъ да тюрлю, тюрлю омиастъ.

Въ дължката си дописка чорбаджи Раучевъ са хвили самъ захласнато че безъ него селото ни не бы могло да има спокоено учение, нито община, нито съмъ были и тая съмы да са сетим за нуждѣти си и че самъ той единички нашъ умъ старѣшина бытъ способенъ да урѣдѣ обществениѣти ни дѣла. Тѣзи му хвабѣ потърѣляватъ и зашеватъ егизма и чорбаджиѣта му.

За да разбере защо чорбаджи Раучевъ са оправдѣ и брани чорбаджиѣта си и да си съставѣтъ точна изѣза за антигитѣ, клеветѣти и извѣдѣнѣта му, ный ще са ограничить въ брошюето по главниѣте ѣе привагилѣта сама 14 мѣсеца, защото ако са впуснемъ по явлѣчѣ трѣба да направимъ нѣжъ книга. Ный ще изчислимъ ней новостѣ.

На 25-й привокзальный марты едучи, сечеръ шпичинецъ дождь за да купи плащето ия, а чорблжжя побрызга прѣвъ кавалса съ Свѣта дано го турни и рѣка, нѣ не сполучи. На 13 привокзальный февруарій титора на черковата ия, Г. Х. Гергѣвъ са принуди за озарили единъ зѣпачъ черковскы отъ 1500 грошъ. За да въпрѣки и вътова прѣчка чорблжжя Радучевъ са прѣстави прѣдъ дѣла копия и нагари титора внигари. Разгнѣвъ отъ несправедливѣ му и Гаууса въспѣхъ, като часнове на черковната ни община о вѣсхмы въ грѣва за да доведемъ истината. На и тука чорблжжя Радучевъ готовъ да даже; той са отзова прѣдъ дѣла копия въ тѣзи думи: есеинамъ, бундзаръ обвиняванъ имать, бимъ обвиняемъ болзуму, бимъ беспѣлъ есеинамъ явжжъ (слушайте дѣла Навигете); въ тѣто и я е той съ изоблички. На 21-й августъ се отъ Гне Б. Панагоду 850 грошъ за да ги внесе въ общината нѣ, въ тѣхъ погытѣха. Отъ В. Джангювъ се за грѣбихъ 600, а вѣдъ въ село 400, отъ Х. Ожичирѣвъ 200, а вѣдъ въ 100. Отъ Т. Генгюгу се измѣшихъ пари 600, долъ въ 100.

Когато ланг имше въ него 8703 гроша (6 пш отъ побъшето ни пшъ алас на мухтарина ни отъ тѣхъ 3569 и зе отъ послѣдныя 180 гроша лхвѣ; отъ се събѣтъ пшъ отъ селото лхвѣ!

Отъ гдѣнато единственно чѣлбжи Радучевъ прислѣва 350 гроша, както потрошѣли въ двѣ гдѣши прѣтеля си Шевѣтъ бѣи и другѣти си богаты гдѣсти, 125—зашто дѣлѣ постѣлѣ пѣкъ на нѣто, 208—зашто подѣлѣ чѣсто прѣдѣлѣи обѣши, 155—зашто и прѣмѣлѣ вѣстѣти, 100—зашто дѣлѣ водъ въ помощъ за вѣпрѣягѣето чѣ Чѣпакѣвѣто лѣжѣа, 75—зашто сѣмѣи гурѣнѣи му загубѣли пушѣка.

Лант на 13-й мартъ донесе на училището ни 20 екземпляра земеделъческыя книги, които при-
нудително искаше да въведе. На като учителя ни
му отговори че не познава земеделе и че за по

добити привага на науисни нежели до привага оно-
на, което непознава, чорбажи изгора естатора
ни и за се киягыт си 140 гроше. На 6 декем-
врий присвои една Очерва (Исторія) отъ ушли-
щнытъ. Ето какъ той оттугъ отиде искусно прѣ-
тово до 3000 грошевѣ само за 14 мѣсца и на-
прѣви купъ пакосты на общината ни.

Доста е сега да си уверите отъ изброенитѣ
ня въ горнитѣ рядове и да не оставате никакъ
въ съмнение че сичкитѣ му оправдания сѣ лъжа-
вы и че черогажи Радучевъ только и ползувалъ
и съдѣствувалъ въ общественнитѣ работи,
когато тържес на пиецитѣ, когато си запушватъ
мекѣ въ воячанитѣ си гърнета. — Черковна Об-
щина. (Слѣваатъ подписанитѣ.)

СЪКАКВЫ НЪЩА И НОВИНЫ.

— Спорить единъ турскы вѣстникъ, баронъ Хиршъ покарить чуждыя посланницы на една разходка до Елрене, Шовдидъ и Белова по желѣзницата. Тази разходка тѣмъ да стане утрѣ.

— Завчера единъ пътникъ като искалъ да ско-
че отъ трамвайскыѣ кола при Еня-джамія падналъ
и въ паданіето строщилъ си крака. Когато вър-
ватъ кулата не трябва никога да слезамъ отъ тяхъ.
— Милосте, обидо те, ако азъ съмъ за-
държанъ, азъ съмъ за-държанъ.

— Изпиталата саботе едно зломостие са случи
върху железницата на Ю-Кларк-Памил, а напре-
тенъ съ вещества и въ когото са направ-
ли до 40 работнико, възглавъ на вътъ отъ ли-
ниата близо до Калгар-Топреъ; трине души
съ убихи и седемъ ранли. Тази случка са от-
дава на лошето състояние на пътя и на долното
качество на железните първоце.

— Единият телеграмъ отъ Петербургъ извѣ-
стията о генералъ Комавъ, единъ отъ командан-
тъта на руската екскампационерна войска срѣшу
Хива, привелъ твърдинята Хазарспет, която са
намира върху двѣтъ брѣга на Аму-Даря. Хиве-
нци, които защищавали калето, избѣгли като о-
ставили три топа съ джехангетата.

— Къвто е известно гръцкото народонаселение
отъ Солунъ е станало, отъ няколко вѣре насамъ,
срѣщу владицата си. Патриархата поиска послѣд-
ствій въ Цариградъ за да го сажу. Тя го оправ-
да и владицата са готви пакъ да отиде въ о-
перхията си. Възбуди въ тоя оправданіе, оди-
нъ депутатъ доиде тукъ за да възбрани неговото оти-
ваніе въ Солунъ. Въ черноризіа съзвать влади-
цата и патриарха рече на каъ да даде удовлетво-
реніе на гръцкото народонаселение.

— Настоятели на Братството «Просвѣщеніе» сж распростили белегы за лотарія. Добръ ще сторятъ нашыте съотечественницы да прочтатъ испроведено да възъ писмо прѣди да си купятъ отъ тѣзи билеты.

— Ный сны честить дѣто можеть да извѣ-
стить дѣте на нѣмѣтъ спомоществовати че но-
выѣ буквы, коѣ бѣху поружаи въ Прага
престинахъ всѣи въ Цариградѣ. Тый се нами-
реть сега на поурюеа. Като тѣ извѣститъ тѣмъ дѣ-
лѣтѣ поурюеа и натуралы въ васы, ный се за-
хвѣнеть да издѣеа вѣстиеа си аба пяти въ
седмидцѣа. Ный се увидѣтъ въ него свѣтъ
въможны улущиа.

Ний са ползувани от този случай за да помилват невяртай добри дописници и приятели, когато ни пишете вѣща и новини за вѣстие, да глѣда да ги написвате добър и чистико за да не губимъ време да ги оправяи и споредъ това да обяснява писматаието нѣмъ. Ний молимъ най много вѣщите приятели и дописници да обясня до колкото е възможно по кратко въ изложението на работѣтъ.

— Питья вы отъ Шументъ: Нашей владыкѣ
Смеловъ е заръзалъ епархійскыя работы за да
пиши членове въ Право противъ васъ. Известя-
емъ вы за ваше знаніе.

— По причина на многото материалъ писмо-
то до редактора отъ Руссе остава да се
постави въ голъмий листъ.

✎ 2 стр. 2 стъл. 41 редъ, вмѣсто: по-
това, четн пола или тавана; също вмѣсто: под-
кова, четн подлога.

ИЗВѢСТІЕ. Дополненный съ настоящимъ
си извѣстіемъ въ Дранско на Г-на Хаджи Пенча
попъ Гергевъ, и въ Търново на Г-на Стоенча Ен-
чевъ Ловчанецъ, които държатъ мои три записа
платени на скупъ въ Търново сироти расписъ-
нъ нѣмъ отъ 11 юлія 1872; за които записа нѣмъ
пискъ нѣредко пѣтъ да ги предлагатъ въ Гевробо
на роднянѣ ми, а тъй и до днесъ като не са
ги пидали, за това нѣмъ извѣстіемъ, какво, то
иматъ въ рѣкитъ си Хаджи Пенчо попъ Гергевъ
да въ записъ отъ 3:6 1/2 лъры турскы, и Сто-
енчо Евчевъ Ловчанецъ 2 записа отъ 55 лъры
турскы криво тѣмъ записа нѣмъ са заплатени сироти
расписънъ нѣмъ отъ 11 юлія 1872. Реди то-
ва отъ дѣтъ и за въ бѣжаше тѣмъ три записа ги
считатъ за ничтожны бѣли харти, и въ знаніе на
говорѣченнѣтъ господиноуны са подписанъ:
Теодосія 5 Маія 1873. С. С. Арнаутоу.